

garica enim scriptura (quæ id ante omnia spectat, ut levissimas quasque mutationes, quas in recitationis cursu subeunt singulæ litteræ, quam accuratissime oculis exhibeat) consonans aliqua, quæ vocem terminat, signo pausæ (*virāma*) instruitur, atque separatum characterem syllabicum (*aksharum*) efficit: et ejusmodi *akshari* pronuntiatio ex Indorum sententia dimidium occupat ejus temporis, quo syllaba brevis pronuntiatur.* Si vero ejusmodi vox in eadem sententia ab alia voce excipitur, consonans finalis, abjecto pausæ signo, proxime jungitur cum littera initiali vocis sequentis; atque hæc duarum litterarum in unum *aksharum* conjunctio (*sandhi*) efficit sive alterius utrius, sive utriusque litteræ mutationem, quæ, ut in pronuntiatione auditur, ita in scriptura etiam exprimitur. (Vide COLEBR. Gramm. p. 17.) Hæc igitur lex, quam ubique sequitur scriptura Devanagarica, (scilicet ut sermonis sonum quam accuratissime litteris exprimat) in universum prohibet, ne, uno *aksharo* in duo resoluta, pausæ signum ponatur in medio versu, ubi rhythmum dimidia mora interrumpere haud licet; sed magis etiam contra hujus scripturæ indolem agere mihi videntur, qui duas litteras, pausæ signo sejunctas, iis mutationibus afficiunt, quæ non nisi e proxima illarum litterarum conjunctione (*sandhi*) oriuntur.

Ita cum persuasum haberem, non de verborum separatione agendum mihi videbatur, sed id solummodo quærebatur, quatenus singulos characteres syllabicos (*akshara*), quæ ab indigenis separatim scribuntur, conjungere aptum foret. Qua in re hanc normam secutus sum, ut quamque syllabam, quæ sive integra, sive ex parte ad verbum præcedens pertineret, cum hoc jungerem.

* COLEBROOKIUS, Gramm. Sanskr. p. 10. *a consonant, when destitute of a vowel, is measured by half a mātṛā.* Non quidem vidi ipsum PANINIS libellum de pronuntiatione, ex quo hæc affert vir doctissimus; sed sufficit COLEBROOKII testimonium.—In alia Grammatica, *Sarasvatī-Prakriya* (Cod. Bibl. Curiae Indicæ, Num. 411.) legitur *यंजनं चार्धमात्रकं १* Conf. *Code of Gentoo Laws*, præf. p. xxv.—Eandem rem passim commemoratam invenies in ANQUETILII *Oupnekhat*.